

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163724960.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Henrik sad på sin gård, og årene gik; han så sin tid løbe langsomt ud, ellers skete der ikke noget i hans nærhed, kun hyldene voksede, de stod hvide af blomster om sommeren og af sne om vinteren. Men langt uden for hans gård, vidste han, dær gik arbejdet på verdens store tærskelplads som sædvanlig. Han hørte i sin ensomhed ikke larmen derfra, men i hans tanke gjaldede plejlslagene, og han så for sig udbyttet, der blev båret bort fra verdensloen: Brød kom der, og arbejde og uafsladelig kamp; guld blev der tærsket frem under plejlen, men også støv, der gjorde menneskene blinde, men endnu mere ivrige til at søge efter gullet. Glæde kom ud af loen, så vel som tårer, tænderskæren og rasende gråd. Rigdom kom der, sammen med misundelse og knyttede næver. Store fortjenester og gode år, og ved siden af, i høje fragtmandslæs, falitter og angst for dårlige tider. Oplysning og opløsning. Skønne hæere i snorlige rækker med deres kanoner og granater, rensede, uden ukrudtsfrø, færdige til udsæd. En stor tid blev slået frem under plejlen, opfindelser og fremgang, mægtig forventning hos alle og håb hos mange om den sidste guldalders komme.